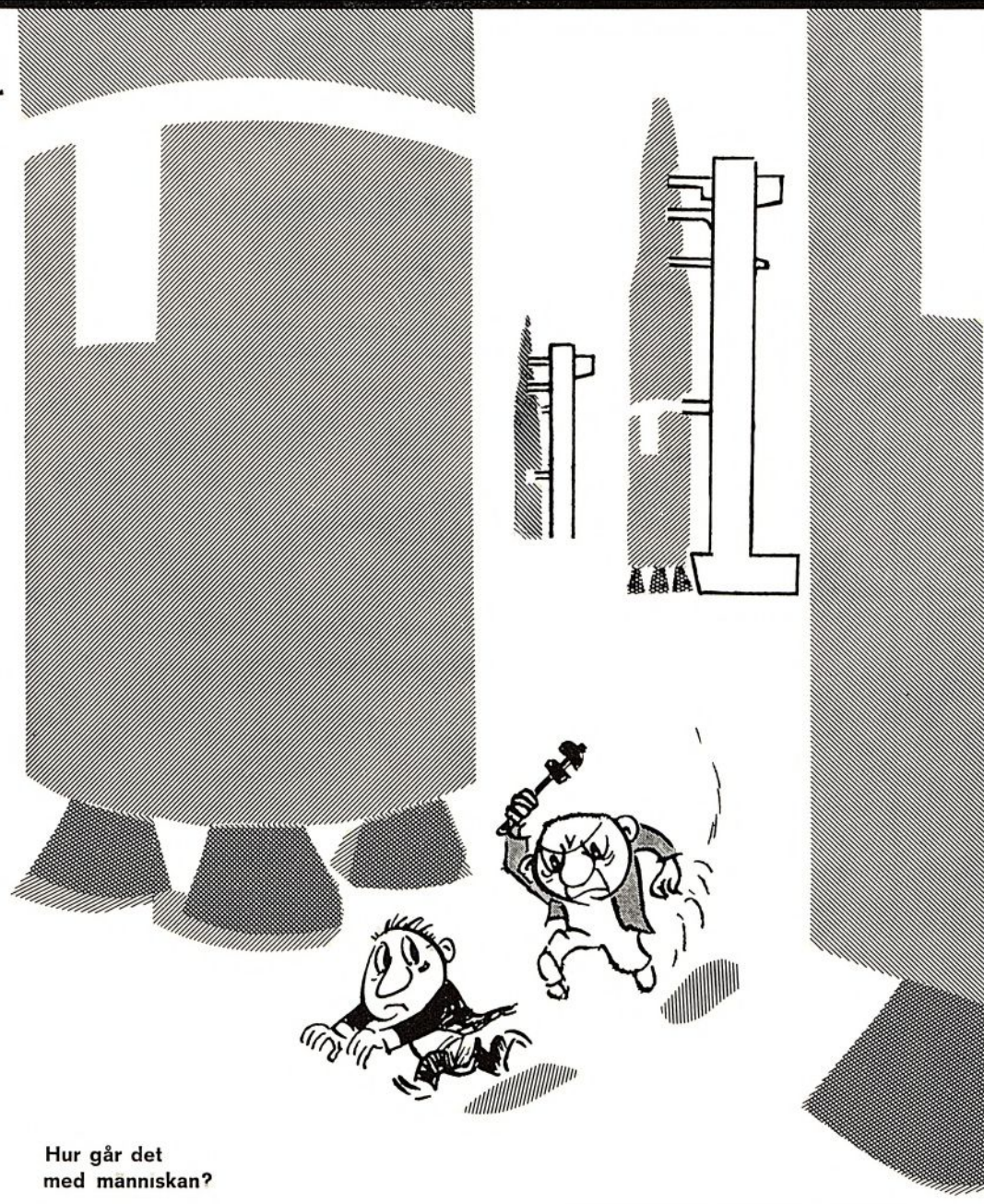

ny värld I BILD

NORDISK TIDSKRIFT FOR MORALISK UPPRUSTNING

EMAR

Hur går det
med människan?

**MÄNNISKANS
MODERNISERING**

SPECIAL
NUMMER
1966

Stabila råvarupriser för u-landerna
De provar nya vägar
Nordisk ungdom i aktion

ny värld I BILD

**NORDISK TIDSKRIFT
FÖR MORALISK UPPRUSTNING**

Utgives av IDÉ och KULTUR

Utkommer en gång i månaden.

I redaktionen

Finn Harald Wetterfors, Sverige
Keld Jörgensen, Danmark, adm red
Anders Eskeland, Norge
Lennart Sjögren Sverige, ansvarig utgivare

PRENUMERATIONSPRIS per år (12 nummer)

Sverige kr 20 —

Danmark dkr 24 —

Norge nkr 25 —

SVERIGE

Sveavägen 34 VI, Stockholm C
Postgiro 70 61 90 Telf 10 34 56

DANMARK

Holbergsgade 11, Köpenhamn K
Postgiro 13 05 50. Tel BYen 438

NORGE

Parkveien 53, Postboks 1243, Vika, Oslo 1
Postgiro 12 579 Telf 44 64 78

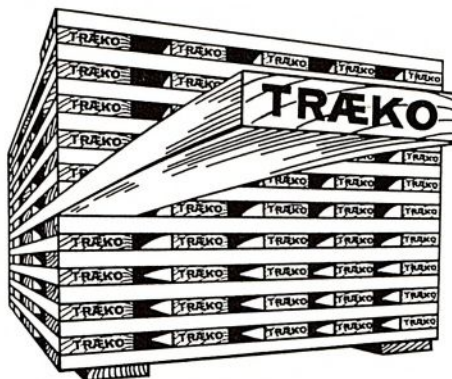
Omslaget tecknat av Einar Engbretsen

Fotografier med tillstånd av

sid 4 - J Maarbjerg, 5 - Skandinavisk Presse
foto, 6 - R Fleming, 7 - E Engmann, 8 - Poli
tikens Presse Foto, 9 - Aktuelt, AB Text och
Bilder, SPD, Hamburg, J Maarbjerg, 11 - Nor
disk Pressefoto A/S, 12 - Nya Värmlandstidnin
gen, 13 - D Channer, 14 - P Shipley 15 - New
World News, Shipley, 16—17, 18—19 - Pace
Publications, 22 - S Wennberg, J Madsen, 23
- Wennberg, 24 - Pace Publications, 25 - G
Wetterlind, D Channer, 26 - Wennberg, 27 -
Wennberg, B Demmers, 29 - Nordisk Pressefoto

© NY VÄRLD I BILD

Tryckt av A/S Ahrent Flensborg Bogtrykkeri,
Ringsted

Det fynske Trælastkompagni A/s
Odense

**Det ledende firma i skipsproviantering og udrustning
spesialisert for skandinaviske skip.**

Hamburg
Telefon 36 30 31
Telegram Holmbach
Telex 0214004

Wilhelmshaven
Telefon 21080
Telegram Holmbach
Telex 0253342

EINAR RASMUSSEN

Skipsreder

KRISTIANSAND S.

Människans moderni sering

Tekniskt och ekonomiskt sett är det möjligt att före år 1975 försörja hela mänskligheten med tillräckligt med mat, kläder och bostäder.

Ett växande antal experter hävdar att det ligger inom möjligheternas gränser.

Det skulle kräva av de rika länderna, vare sig de ligger vid Stilla havet, Atlanten eller Ural, att de påtog sig den uppgiften tillsammans. Det skulle också kräva att vanliga människor runtom i världen – vita, svarta, gula, röda, bruna, män och kvinnor, unga och gamla, rika och fattiga – gjorde den uppgiften till sin och till regeringarnas målsättning.

Vi skulle då kunna uppnå en tidsålder med fred mellan folken, frihet för alla folkslag, tillräckligt att leva av och något att leva för i varenda familj.

Men hur går det med människan? Om hon också i fortsättningen låter sig ledas av gamla stenåldersmotiv – hat, fruktan och själviskhet – kommer hon då inte att bli en kapp i hjulet och ödelägga sin egen framtid?

Om vår generation däremot förstår behovet och möjligheten av en frivillighetsrevolution i människans motiv och satsar allt på att genomföra den, då kan vi bygga den värld, som miljonerna har drömt om och satsat livet på att skapa.

Vi i Norden med våra erfarenheter i kampen för social rättvisa kan visa vägen, när det gäller att lösa nästa stora uppgift – världens och människans modernisering.

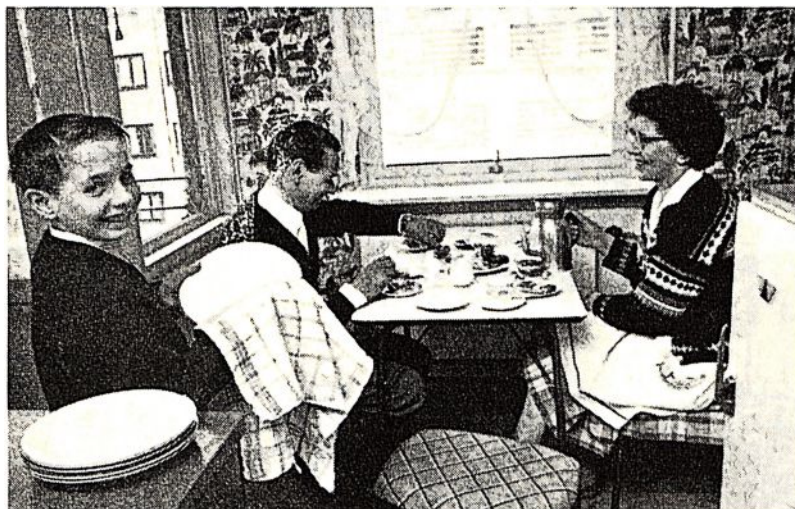

*Vi kan glädja oss
över det välstånd vårt land har uppnått*

*Vi vet
vad det har kostat av kamp*

... men

“Om vi inte beträder nya vagnar i förhållandet mellan rika och fattiga länder kommer det att bli ett ökat avstånd mellan dem – och det kommer i sin tur att leda till en internationell katastrof, hunger eller krig”

*Arne Geijer ordförande för LO
i ett tal vid Fria Fackföreningsinternationalens (FFI)
kongress i Amsterdam 1965*

“Jorden är på intet sätt överbefolkad. Till de 6,5 miljarder människor, som förväntas leva på jorden år 2000 kan vi med lätthet skaffa föda. Även om jordens befolkning efter år 2000 skulle fördubblas på nytt, kan tillräckligt med livsmedel produceras på den areal, som är odlingsbar idag, och med de metoder, vi nu känner till”

Professor Fritz Baade Tyskland

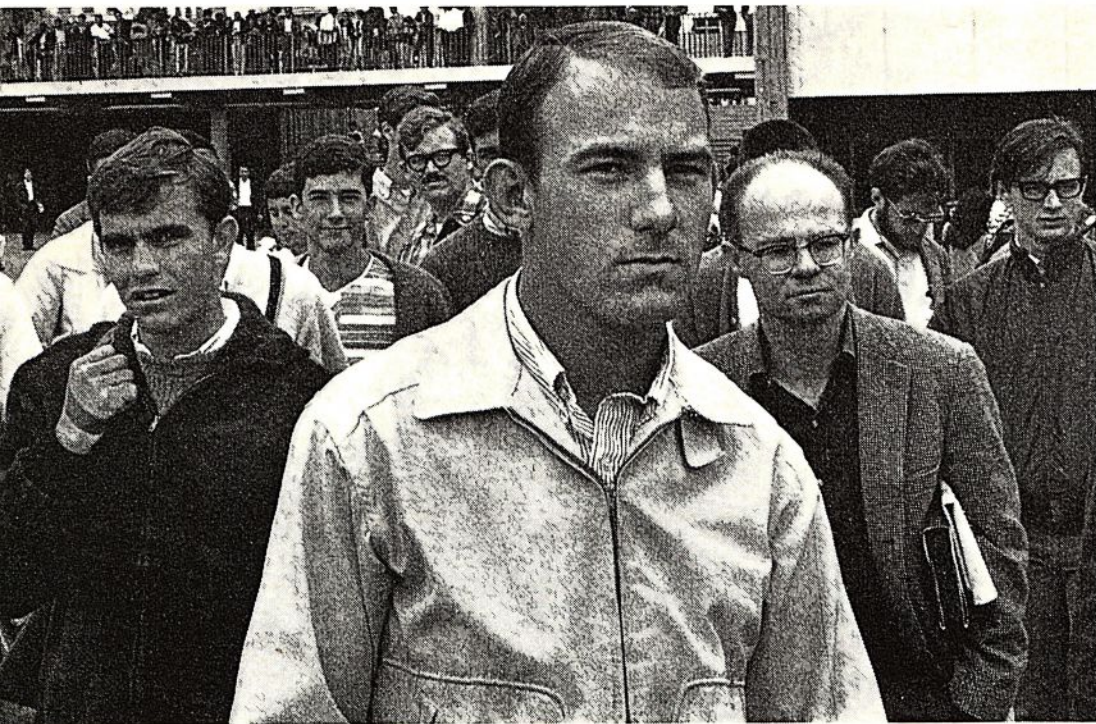

fler och fler lider nöd

*miljontals
på en*

Och mitt i välståndet -

***människor, som väntar
uppgift, värd att satsa på.***

**Vi har lärt oss att gå i rymden.
Nu måste vi lära oss att leva på jorden.**

"Har vi skapat ett samhälle, där vi behandlar varandra med medmännisklighet och broderskärlek? Nej. Vi har blivit ett samhälle av egoister. Vi måste allvarligt tanka igenom hur vi skapar en ny människoupfattning och en ny kulturinställning. Vi måste ut och skapa medmännisklighet och samarbete."

Grovsmed Davidsen på den socialdemokratiska partikongressen i Köpenhamn juni 1965

"Davidsen har rätt. Materialismen är över oss. Vi behöver ett hjärta. Vi får inte glomma att arbetarrörelsen skapades inte blott för att åstadkomma bättre ekonomiska villkor. Den bars upp av inställningen att där orätt begäts skulle rättvisa skapas. Det är fortfarande den barande tanken."

Statsminister Jens Otto Krag i avslutningstalet på ovannamnda kongress

"Även om vi proppade oss fulla med gräddbakelser och klädde oss i nya kläder — vad skulle vi göra sen? Det människor behöver är att någon talar med dem — öppet och uppriktigt — om hur de skall leva. De har aldrig reducerat livet till en fråga om mat, kläder och hus. Att leva har för dem alltid inneburit en tro."

Jergenij Jevtushenko, rysk diktare, citerande en rysk arbetare

"Vi lever i en tid med en rasande teknisk utveckling. Människan omskapar världen inför våra ögon. Likväl har frågan om människans egen plats i livet blivit mer akut än någonsin. Det som bekymrar människan och får hennes fruktan och skepsis att vaxa är frågan om hennes plats i tillvaron, hennes egen framtid. Å ena sidan känner hon sig i naturlig harmoni med sina medmänniskor, hennes fysiska jämlingar. Å den andra ingjuter hennes sociala erfarenheter ett hat i henne till medmänniskorna. Vad är problemet? Var finns den osynliga kraft som förändrar människans natur och förhållandet människor emellan?"

Ur *Människan och medmännisklighet*, utgiven av Novosti Press Agency Moskva 1965

"Vi vet att även om historien är en dialektisk process, är det ideer och ideal och människor som sätter historien i rörelse — och det är människorna det hänger på."

Senator a D Helmut Schmidt, vice ordförande för SPD i förbundsdagen i Bonn

"I det 20:e seklet är det frihet från sjukdom, frihet från krig och frihet från fruktan vi hoppas på att uppnå. Vetenskapen har visat vägen och befriat människan från många av hennes sjukdomar och från något av det hon fruktar. Det som annu fattas har till stor del sin rot i problem som uppstår inne i människan. Det är mot vart eget inre — inte bara den biologiska cellen men människans innersta — som vi måste vända oss under det kommande seklet. Men därtill förslår inte vetenskapens metoder allena."

Dr Jonas Salk, USA, en av uppfinnarna av poliovaccinet

Jens Otto Krag

Jergenij Jevtushenko

Helmut Schmidt

Jonas Salk

Arbetsgivare med nya mål för industrin banar väg för

Stabila råvarupriser U. för länderna

Robert Carmichael, ordförande för Europas och Frankrikes juteindustrier

Genom prisfallet på u-landernas råvaror är det nästan omöjligt för dessa länder att stärka sin ekonomi. År 1964 gjorde u-landerna så stora förluster genom sänkta råvarupriser, att den totala u-landshjälpen — den offentliga och den privata — tackte endast 80% av förlusterna, enligt en rapport av FN:s generalsekreterare U Thant. FAO:s rapport för 1965 visar att denna utveckling fortsätter.

Alla är överens om att den basta u-landshjälpen vore om råvarupriserna kunde stabiliseras. Det måste ske snabbt. Men hur?

Jute är en viktig råvara. I Indien och Pakistan beror många miljoner människors existens på en god jute-skörd, och juten står för en stor del av deras utländska valuta.

I augusti 1965 beslutade representanter för juteproducenterna, juteindustrierna och jutekonsumenterna enstämigt att jutepriserna skulle stabiliseras. Det skedde vid en konferens i Rom under FAO:s auspicer.

Mannen bakom detta avtal är Robert Carmichael, under många år ordförande för Europas juteindustri och en av ledarna för Frankrikes textilindustri.

Människor före profit

Under åren efter kriget genomgick den franska textilindustrin en stor kris. Mer än en halv miljon arbetare var underbetalda. Det skapade oro och osäkerhet inför framtiden. Två män spelade en avgörande roll för att förändra denna situation — Robert Carmichael och Maurice Mercier, generalsekreteraren för textilarbetarnas fackförbund (Force Ouvrière).

Dessa två lärde känna varandra första gången under folkfrontens dagar 1936, när det var generalstrejk och upplopp och människor dödades på Concordeplatsen. Den gången satt de på var sin sida av förhandlingsbordet. Carmichael, som representerade textilindustrin, stod i skarp opposition till Mercier, som vid den tiden var kommunistisk representant för textilarbetarna.

Under kriget hade Mercier varit en av ledarna inom motståndsrörelsen och

organiserat fackföreningarna mot ockupationsmakten. Efter kriget lämnade han partiet och hörde till dem som grundade det socialistiska fackförbundet Force Ouvrière.

1949 träffades dessa två män på nytt på en konferens för moralisk uppbyggnad i Caux i Schweiz. Mercier beskrev Caux-konferensen som »ett laboratorium för en ny sorts revolution». Carmichael hade då i tjugo år representerat arbetsgivarna. Han kom till Caux med en typiskt patriarkalisk inställning. Där blev han medveten om att han hade ett socialt ansvar som inte var begränsat till hans egen industri. Han hade inte någon rätt att påtvinga andra människor sin vilja utan måste lära sig att i samarbete med andra finna hur textil- och juteindustrin bäst skulle bidra till att möta behoven i världen. På den grundvalen kunde han och Mercier mötas.

Som ett direkt resultat av kontakten mellan dessa män kom delegationer från femtio franska textilfabriker till Caux år 1951. Efter återkomsten till Frankrike kunde några av ledarna inom fackföreningsrörelsen och industrin ta upp problemen i en ny anda. Ett avtal, som man hade diskuterat i tre år, underskrevs nu efter tre timmars förhandlingar. Mercier och Carmichael hävdade att detta aldrig skulle ha kunnat ske utan erfarenheterna från Caux. Det var det första riksavtalet på den franska arbetsmarknaden. Det innebar bl.a. 15% omedelbar löneförhöjning för textilarbetarna.

1953 gjorde arbetsgivarna och fackförbunden inom textilindustrin ett nytt avtal, som blev banbrytande. I detta avtal kom man överens om de principer som skulle vara vägledande för industrin. Alltsedan detta avtal kom till stånd, har det inte inträffat någon större konflikt. Arbetarna har i tillägg till det ursprungliga avtalet uppnått ett pensionsavtal, fyra veckors semester, och en garanterad minimilön under perioder med mindre sysselsättning. Och under en rad av år har avtalet inneburit en lönestigning på i genomsnitt 8%. Arbetarna å sin sida har fått en ny arbetsvilja och intresse för företagen. Textilindustrin, som tidigare ha-

Juten skiljes från stjalken

de gått tillbaka, hade därför starkt utgångsläge, då förhandlingarna om den gemensamma marknaden satte igång

Vid ett tillfälle bidrog också textilindustrin väsentligt till att dämpa inflationen i Frankrike, och den dåvarande statsministern, Antoine Pinay, sade i ett offentligt uttalande att detta faktum var ett resultat av Moralisk upprustnings insats

»Dessa resultat,» sade Mercier, »har uppnåtts utan en tillstymmelse till hat, utan att en enda arbetstimme gått förlorad eller att blod har behövt flyta »

Industrins mål – mänsklighetens behov

Under tiden besökte Carmichael Indien och Pakistan. Ansikte mot an-

sikte med de fruktansvärda förhållandena där blev han övertygad om att hans industri måste ta på sig ansvaret för att höja levnadsstandarden i dessa länder genom att skapa en sund världsekonomi för juten 45% av Indiens dollarinkomster och 60% av alla Pakistans valutainkomster stannar från juten. Därför är det uppenbart att stabila jutepriser har en enorm betydelse för de båda länderna.

Mot den bakgrunden tog Carmichael 1953 initiativet till grundandet av Förbundet för europeiska juteindustrier. Hans mål var att detta förbund skulle kunna genomdriva 1) en rättvis återbaring för juteodlarna, 2) en rimlig fortjänst för råvaruuppkoparna och transportfirmorna, 3) liksom för juteindustrierna i Indien, Pa-

kistan och Europa samt 4) en kvalitetsprodukt till ett konkurrensdugligt pris i förhållande till andra material.

Till att börja med bemöttes dessa strävanden med motstånd från många arbetsgivares sida. De var först och främst intresserade av att köpa sina råvaror till låga priser eller att utnyttja svängningarna på världsmarknaden till odlarnas nackdel. Men många insåg också att fortsatt fattigdom i Indien och Pakistan och fortsatt konflikt mellan dessa båda länder var till skada för alla, och därför segrade de mest ansvaromedvetna synpunkterna på konferensen i Rom i somras. T o m. Indien och Pakistan, som då låg i krig med varandra, skrev bagge under avtalet.

K S Christensen

DE PRÖVAR NYA

Lantmastare Ove Jensen, agaren till Trossnas gård i Varmland, får ofta besök av utländska delegationer, som vill studera svenskt jordbruk. Nyligen kom professor Burlakov med en delegation från jordbruksministeriet i Moskva.

Jensens gård omfattar 250 har åker och 900 har skog. Men det som särskilt intresserade ryssarna var den nya ladugården med endast tre vagnar, byggd för losdrift. Professor Burlakov är nämligen expert på losdrift.

Vid besöket berättade Ove Jensen varför han vagat sig på det i Sverige ännu ovanliga experimentet. »Vi jordbrukare bör kunna medverka till att livsmedelspriserna hålls på en skälig nivå. Vi måste vara villiga att ta risker och prova nya vägar. Här vi ett gemensamt mål som att försörja våra länders invånare och även ta ansvar för försörjningen av resten av mänskligheten, tror jag det är möjligt att få igång ett samarbete, som vi inte sett tidigare, och en effektivisering av vårt jordbruk.»

Jensen har specialiserat sig på mjölk, »eftersom mjölkproduktionen de senaste åren sjunkit i alltför snabb takt.» På grund av de obekväma arbetstiderna är det nämligen svårt att få folk som vill arbeta i ladugårdarna. Genom den nya anläggningen har arbetet rationaliserats. Den sköts av tre män, varav två arbetar, medan den tredje är fri. Betalningen sker på ackord per liter producerad mjölk.

En av de besökande ryssarna sade att det var ett stort problem att kombinera hög levnadsstandard och osjalviskt handlande. »Det är rätt,» replikerade Ove Jensen, »men vi måste lära oss den konsten, om vi skall få fred på jorden.» Gåsten samtyckte.

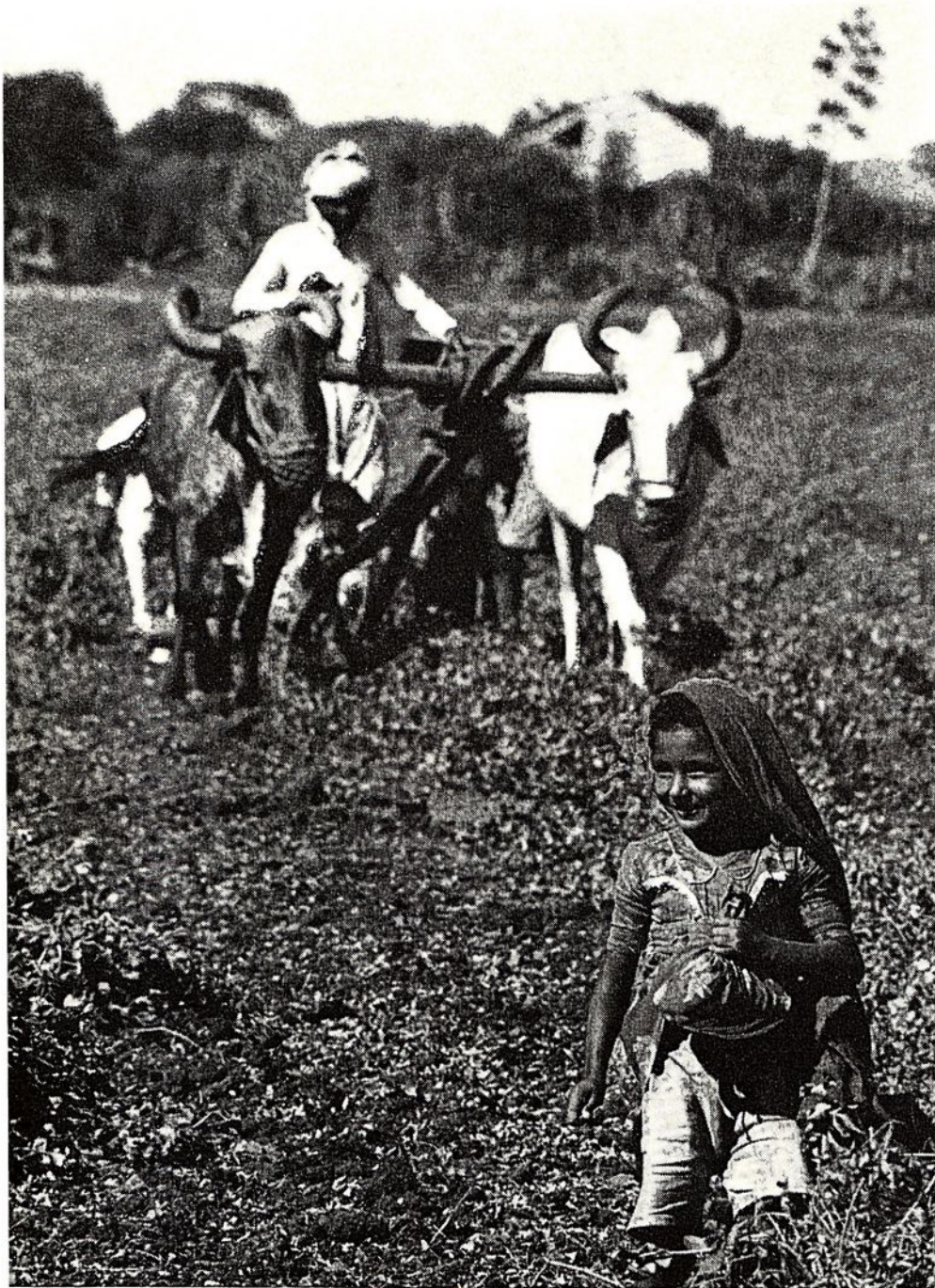

Lantmastare Ove Jensen (andre fr h.) visar sin gård för ryska jordbruks-
experter på studiebesök

VÄGAR

Jordbrukare i Europa och Asien
inriktar sig på jordbrukets framtid.

Den indiske bonden Arjunbhai Nathia får hjälp av sin dotter att barga jordnotskörden. Tack vare nya metoder tredubblades skörden på ett år.

Rajmohan Gandhi, mahatma Gandhis sonson har de tre senaste åren tränat 8 000 indiska ungdomar i hårt arbete, ansvarstagande och samarbete på grundval av arlighet. Han har därefter sant dem tillbaka till skolor och byar och givit dem praktiska uppgifter att lösa.

Ett exempel på vad som kan ske är byn Gujarat, där befolkningen lever på jordnotsodling. Experterna vet att produktionen kan fördubblas med hjälp av konstgödsel, besprutningar och nytt utsäde. Men bonderna vågar sig inte på nya, oprovade metoder.

Den familj, som äger den lokala oljefabriken, beslutade dock att ta itu med frågan på ett nytt sätt. De började helt enkelt visa byns invånare en personlig omsorg. Det ledde till att de fick veta vad som höll dessa tillbaka. De garanterade då alla, som ville prova de nya metoderna, att de skulle få minst lika mycket för sin skörd som föregående år, även om resultatet skulle bli sämre.

Resultatet blev att jordnotsproduktionen på sex gårdar steg på ett år från 1 025 kg per hektar till 2 500 kg. I ett fall steg den till 3 500 kg.

Rajmohan Gandhi är övertygad om att det är fel att tro, att Indiens folkmassor är dömda att svalta. »Vi måste använda hela vår intelligens på att skapa en ny världsordning,» säger han, »en produktionsökning, som är större än befolkningstillväxten, arliga arbetsgivare, som betalar en ordentlig lön, och arbetare som till gengäld gör ett hederligt dagsverke, hem där föräldrarna är arliga gentemot varandra och mot sina barn och där barnen är arliga mot föräldrarna, en härbav oradda, osjälviska ungdomar, som satsar liv och karriär på att skapa det samhället, de vill ha.»

Favelas i Rio de Janeiro

Vat ur slummen

Sydamerika är en kontinent som kunde fyllas till bradden av föda. Likväl finns där miljontals människor som lever på svältgränsen. Många av dem lever i de eländigaste sociala förhållanden i storstadernas slumkvarter. Talrika försök att lösa dessa problem har strandat på korruption, oenighet, egoism och andra mänskliga faktorer. En revolutionerande förändring av människors inställning och karaktär har dock visat sig vara en realistisk och effektiv utgångspunkt för att angripa dessa problem och börja finna en lösning på dem.

Till mitten av femtiotalet var Brasi-

liens hamnar beryktade runtom i världen. Standigt förekom det arbetsnedläggelser på grund av rivaliteten mellan olika fackföreningar, och stora partier av varugodset försvann. Det var förhållanden som hotade landets ekonomi.

I slutet av förra året innehöll Rio de Janeiro-tidningen *O Globo* en rapport om den förändring som ägt rum i Brasiliens hamnar som en följd av insatser av hamnarbetare med erfarenhet av Moralisk upprustning. Brasiliens transportminister, Juarez Tavora, sade oförligen att den förändring som skett

i hamnarna skulle kunna leda till en förändring på alla områden av landets liv.

För tio år sedan blev inte mindre än 40% av varorna, som lossades i hamnen, stulna. Som ett exempel på de förhållanden, som nu råder, berättades det i *O Globo* att en firma just hade fått in 1000 lådor fikon från Grekland, 1 300 lådor frukt från Argentina, 500 säckar valnötter och 750 tunnor olivolja från Spanien utan att något stulits. »Det är ett exempel på den effektivitet, som skapats i hamnen,» stod det i tidningen. Som ett

annat exempel berättade *Jornal de Comercio*, att det »agt rum en total sanering i Recifes hamn» Denna statliga hamn hade tidigare fororsakat Brasilien valdiga forluster. Nu har den en sådan omsättning, att hamnarbetarnas loner genom en produktionsbonus har stigit med i genomsnitt 50% bara under år 1965

Staten Rio Grande do Sul i södra Brasilien producerar kott och spannmål i överflöd. Men i Pernambuco i norr dör människor av svält. I början av 1965 meddelade guvernören för Rio Grande do Sul »För första gången på årtal sänder vi nu kott med fartyg till staterna i norr för 42 000 cruzeiros per ton istället för att vid lastbilstransport betala 120 000 cruzeiros per ton. Det är de första aterverkningarna av den anda, som genom Moralisk upprustning kommit in i Brasiliens hamnar »

»Problemet är inte livsmedelsproduktionen,» säger José Rotta, som är ordförande för Brasiliens lantarbetarförbund »Vårt problem är hur snabbt och billigt vi kan transportera de livsmedel vi producerar, till hungerområdena »

Fran hamnen i Rio har denna nya anda spritt sig till Rios slumkvarter, de så kallade favelas.

En av de män, som trängt ned till botten av bostadsproblemen i favelas, är Euclides da Silva, som är ordförande

för 60 000 sluminvånare i Rio. Vid den sista folkräkningen, år 1963, bodde det 1 460 000 människor i favelas. Da Silva kom i förbindelse med de hamnarbetare, som hade tagit initiativet till att skapa nya förhållanden i hamnen. De lyckades förbjuda honom att sluta upp med sina korruperade af-

Luiz Pereira, ordförande för medborgarkommittén för Sao Joao Favela, Rio de Janeiro. På klippan i bakgrunden står »Sao Joao favelas sida vid sida med Peter Howard och Moralisk upprustning »

farsmetoder — han sålde elektricitet till favelainvånarna till överpris. Hamnarbetarna och favelaledare satte sedan igång en kampanj i favelas med filmen *Mannen från Rio*, en film som dessa hamnarbetare gjort om sina erfarenheter i hamnen.

I november förra året besökte da Silva Argentina. Buenos Aires-tidningen *La Prensa* intervjuade honom då om hans insatser i Rio. Da Silva sade bl a »Favelas har varit ett av våra kroniska sociala problem. 1962 uppsökte 128 favelaledare tillsammans guvernören för Guanabara-staten, Carlos Lacerda. Guvernören hade till den dagen aldrig sett en så stor grupp favelainvånare deltaga i ett möte, vars enda syfte var en begäran att flera hus skulle byggas och att andra förbättringar skulle vidtas i favelas, och det var därför som han gjorde vad vi begärde »

Sedan 1962 har 4 600 nya hus uppförts. Varje hus har sin egen trädgård, två sovrum, kok, vardagsrum och veranda. Den som bor där kan själv utvidga, om han vill. Under en tioårsperiod betalar han en prisreglerad hyra, som för närvarande uppgår till 180 kr per månad. Efter tio år är huset hans.

Under sitt besök i Argentina blev da Silva också ombedd att berätta om sina erfarenheter för arkitekter och andra experter, som är igång med att försöka förbättra förhållandena för Argentinas två miljoner favelainvånare.

4600 nya hus har uppförts sedan 1962 för slumkvarterets invånare

Peter Howard till amerikanska ungdomar.

FRIHET FÅR MAN INTE GRATIS

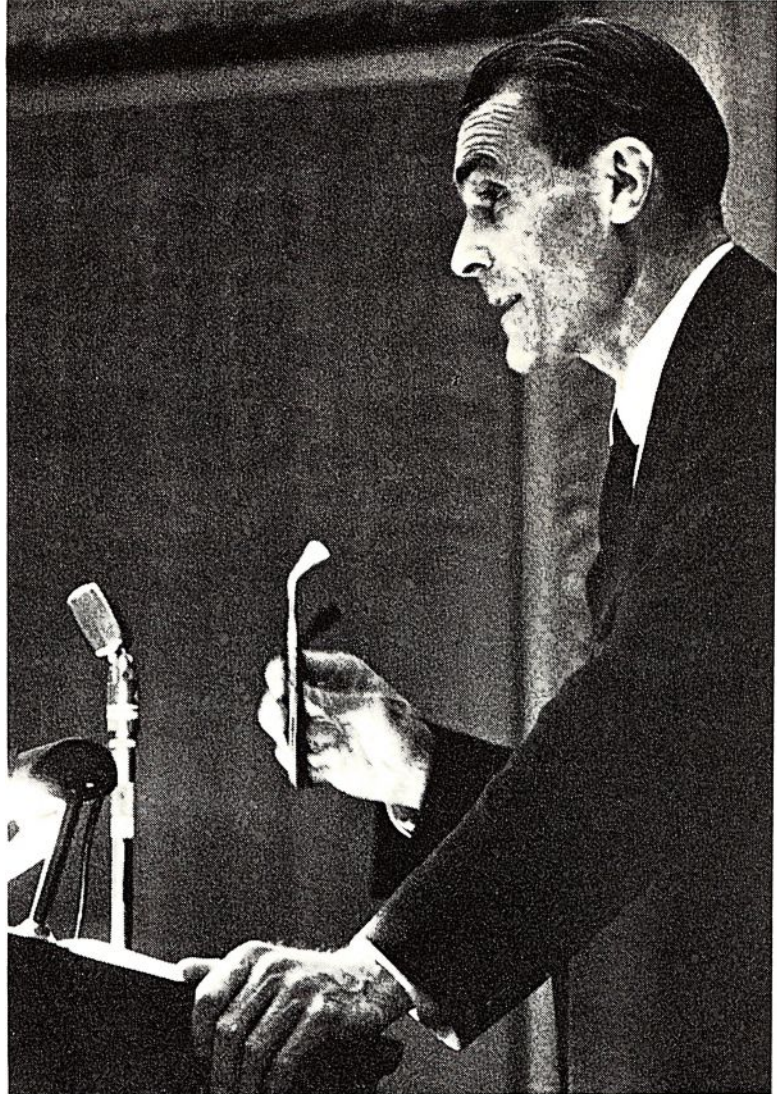
»I en tidsålder, då ideer skoningslost ar på marsch for att utplåna den frihet, som vi arvt från vara fader, måste människor, om de vill bevara sin frihet, lara sig att styra sig sjalva — man och hustru, gammal och ung arbetsgivare och arbetare, regering och folk. Annars kommer forr eller senare den starke mannen att rycka in från vanster eller från hogger och tvinga sin vilja på dem, emedan de visat att de, oavsett hur forfinade och bildade de ar, inte har varit i stånd att fatta fornuftiga beslut.

Amerika forstar varken vad verklig frihet ar eller vad kommunism ar. Kommunismen ar inte heller den store djavulen. Om kommunismen forsvunne från jordytan och om ingen manniska någonsin hade hort talas om den, skulle vår uppgift ändå vara densamma.

Gud och människor vantar på, att någon stor nation, som besitter all den rikedom som många raser och språk innebar, skall visa vagen. Det maste ske. Det kan ske. Det kommer att ske, om vi i odmjukhet och med forvantan beslutar att acceptera, att Guds nåd och kraft kan gora det.

Jag tror fullt och fast att historien vid detta århundrades slut och under många sekel fram i tiden skall kunna beratta om denna tid som Amerikas storsta, emedan dess folk var situationen vuxen och fostrade den basta generationen i sin historia, en generation som hela varlden med gladje ville folja på vagen mot frihet och fred.»

Peter Howard,
som till sin död 1965 ledde
Moralisk upprustnings varldsarbete.

Peter Howard

Ett större mål

än egenntta

Amerikas ungdom tog emot Peter Howards utmaning — en utmaning, som likaval kunde ha riktats till våra lander. I »Sing Out»-demonstrationer over hela USA levandegor de i sang och revynslag det basta av Amerikas arv och visar på det som måste bli annorlunda i Amerika.

I »Sing Out '66» berättar de om vad som skapade Amerika hårt arbete, tro och karlek till det nya landet. De skildrar postvagarna over de stora prarierna, kanalbyggena och gruvorna, som gjorde landet rikt. Indianer, negrer, vita och asiater beskriver i sånger som »What color is God's skin?» (Vilken hudfarg har Gud?) de olika raserernas gemensamma uppgift i det nya landet.

I den amerikanska folkvisans stil vander de sig med spetsig satir mot moralisk pacifism och feghet, och på samma sätt sjunger de om Jeanne d'Arc, som lydde sin Herre och ändrade sitt folks historia.

Genom ett brev från en varnpliktig, som föll på Okinawa under krigets sista dagar appellerar de till varje amerikan.

»Det amerikanska folket har nu storre makt och prestige an nagot annat folk i nationernas familj.

Manskligheten klappar på vår dorr, soker visdom hos våra ledare, hoppas på fred från vårt folk. Innan vi kan fullfolja vår bestammelse att visa världen vagen till halsa och harmoni, måste vi ge vårt folk en ny tåga.

Antag att vi som folk fick den tro tillbaka, som våra fäder hade. Antag att våra ledare på nytt larde sig lyssna till Guds röst. Då skulle vi an en gång få uppleva storheten hos ett folk, vars

styrka ar dess lydriad for Guds bud.

Det finns endast en annan väg. De som sondrar och harskar, de som skulle vilja gora materialism och pengar till vårt folks filosofi, stolthet och makt till vårt mål, de erbjuder också en väg — och slutet på den ar raskrig och klasskamp och nationellt självmord.

Amerika, valj den ratta vagen! Utan att vart folk på nytt upplever en pånyttfodelse ifraga om offervilja, tjanarsinne och moraliskt ansvarstagande, kommer mina kamrater och jag, som skall slassa på strandremorna och de av oss som skall do här, att utnyttjas och forradas, kampa och do forgaves.

Det ar i elfte timmen. Ni därhemma kommer att genom ert val valsigna eller forbanna manskligheten under de kommande tusen åren.

Vilken väg väljer du, Amerika?»

De ger utmaningen till Washington. Ungdom av alla raser sluter sig med entusiasm till dem, tar itu med korrup-tion och annan oratt, var de an träffar på den, och uppmanar kommunala myndigheter, tidningar och politiska partier att gora detsamma. Japans och Koreas statsministrar inbjuder dem till Asien.

Japanska studenter vet — liksom de flesta andra — vad den ryska ungdomen vill och vad den kinesiska ungdomen vill.

Men vad västerns ungdom vill, det såg de for forsta gången klart uttryckt i de 150 ungdomarna från Amerika och andra lander och deras »Sing Out 66», och studenterna, som få dagar dessforinnan hade demonstrerat med stor våldsamhet mot Amerika, sade: »Om detta ar Amerika, ar vi for det »

Fredspristagaren Albert Luthuli tog emot Jens J. Wilhelmsen, Norge, och tyske gruvarbetaren Hans Bladock samt en grupp av den senares kolleger, då de besökte Sydafrika 1962 inom ramen för Moralisk upprustning. »Ni sår en god säd. Ert hävdande av moraliska principer kommer att gagna inte bara vår frihetskamp utan alla afrikanska folk, som redan är fria,» sade Luthuli till dem. De hade tidigare talat bl a vid den sydafrikanska LO-kongress, där man beslutat att andra sin raspolitik och uppta afrikanska fackföreningar i organisationen.

Av

Jorgen C. Thygesen

Den dröm om en ny värld, som bar fram arbetarrörelsen och som är målet för miljontals kommunister och revolutionärer i världen, delas av alla ansvarsmédvetna människor i en eller annan form.

Antingen det gäller att sorja för en familjs eller ett folks framtid, finns det djupt i människan en stravan utöver det rent materiella, en stravan, som kan ta sig uttryck i fosterlandskansla, klassmedvetande, politisk aktivitet och oegennyttigt arbete för fattiga, undertryckta och nodlidande.

Med den privilegierade ställning som de nordiska folken fått följer ett naturligt ansvar för utvecklingen i världen, som inte har något att göra med om vi är stora eller små nationer.

Vasteuropas 315 miljoner människor — flera än USA:s eller USSR:s befolkningar — har inte alls det infly-

FRIHETENS

tande i världen, som deras rikedom och kunnande egentligen förpliktar dem till. Orsaken är att viljan fattas — inte de tekniska möjligheterna. De nordiska länderna skulle, om de ville, kunna få Europa att påtaga sig det ansvar som det rätteligen borde bära istället för att raddhågat iakttaga, vad andra ute i världen bestämmer och vilka konsekvenser det kan få för oss.

Ett dynamiskt nytt ledarskap bland våra politiker och andra ansvariga skulle finna ett gensvar i de nordiska folken och mobilisera oanade krafter i dem till en aktiv insats över hela världen.

Det är inte bara u-landshjälpen, som har avses, utan en medvetet ny målsättning, så att Nordens alla ekonomiska, mänskliga och politiska resurser sätts in på att upprätta en frihetens världsordning.

Sedan andra världskriget har hundratals nordiska ungdomar varit engagerade i arbetet för en sådan världsordning.

När Tyskland låg i ruiner

1946, medan Tyskland låg i ruiner, och ingen trodde på att det snabbt kunde återuppbyggas, lämnade man och kvinnor från Danmark, Finland, Norge och Sverige sina trygga arbeten och reste tillsammans med människor från andra nationer till det härjade landet för att hjälpa de demokratiska krafterna och underbygga friheten i det folk, som förr eller senare på nytt skulle spela en avgörande roll i Europa.

Hur stort vårt medansvar är för att inte ha hjälpt Tyskland efter Versailles kan kanske historikerna avgöra. De som alltsedan andra världskriget standigt dragit fram faran för en ny diktatur och slagit upp de värsta skrackbilder, gör i varje fall friheten och sig själva en björntjänst. De demokratiskt sinnade tyskarna måste då

saga sig själva alltså lönar sig inte våra ansträngningar — och de andra då man i alla fall inte litar på oss, måste vi välja en ny nationalism.

Overallt i världen

Bland de ca sextio från Norden, som gjorde en insats med Moralisk upprustning i Tyskland 1946—52, var först och främst motståndsmannen från Norge.

De bodde i bombhärjade, sonderskjutna hem hos arbetarna vid de stora gruvorna och järnverken och delade de fattiga tyskarnas lott. Det knöts vanskapsband för livet och kontakter skapades, som senare har fått konkreta uttryck även i politiska beslut och i samarbetet mellan Tyskland och Norden. Både från fackligt och politiskt håll i Tyskland har det ofta understrukits vilken betydelse Moralisk upprustnings arbete haft för demokratins seger i fackförbund och i politiken, särskilt när det gäller försoning mellan Tyskland och dess grannar.

Mera revolutionär

Också i Japan vände sig de nya ledarna till Moralisk upprustning i hopp om att under den nya demokratiska författningen kunna ingjuta den anda i folk och ledare, som inte varit självklar i den gamla feodalstaten. Och som svar på deras begäran har bl a ett tjugotal unga nordbor under de senaste femton åren tillbragt en längre eller kortare tid i Japan i samarbete med ungdomsorganisationer, jordbruk, fackföreningar och universitet. Om dem sade f d statsminister Kishi nyligen, att de förkroppsligar förståelsen av att världsproblemen måste lösas i ett och samma perspektiv — att friheten är odelbar och att ingen kan gomma sig bakom lokala problem — den förståelse som måste läggas till grund för Japans framtida utrikespolitik.

VÄRLDSORDNING

På samma sätt har unga nordbor arbetat i både det fransktalande och engelsktalande Afrika, i Brasilien, Peru, Chile, Argentina och andra latinamerikanska länder, i Australien, Indien, Pakistan, Ceylon, Burma, Thailand, Filippinerna och många andra länder.

I dag arbetar över hundra nordbor runtom i världen på denna front.

De kommer till dessa länder, därför att man önskat dem och inbjudit dem. De kommer, därför att människor överallt i världen är medvetna om att teknikens och vetenskapens framsteg kommer att leda till kaos och odelagelse, om korruption, maktbegär, fruktan och hat inte blir besvarade. De utbildar ett nytt ledarskap till att utan fruktan och utan egen vinning stå upp för frihet och rättvisa. Sådana ledare är oundgängliga i vilken situation som helst, och alla folk behöver dem, om friheten skall överleva i atomåldern.

Hamnarbetare (se s 14) som får mod att handla så, påverkar sitt lands utveckling. Arbetsgivare och fackföreningsledare (sid 10) bidrar till att höja u-ländernas levnadsstandard. Ungdomar (sid 19) kan inge mod både hos ledare och folk att våga vara arliga och osjälviska och visa omsorg i en helt ny omfattning.

»Ni smugglar in Gud genom bakdörren», pastorn italienska kommunisterna om Moralisk uppbyggning. »I varje fall är er Gud, som får er till att ta itu med problemen på detta sätt, en annan än den som Karl Marx angrep och som vi har hatat och föraktat alla dessa år.»

Det är nog samma Gud. Om den gamla bönen »Ske Din vilja såsom i himlen så ock på jorden» innebar en förpliktelse för livet för människor och inte blir en from fras, är den ett mera revolutionärt program än något som Marx eller Lenin kunde ha kommit på. Det som de italienska kommunisterna upplevde i ungdomarna från Norden

var en revolutionär tro på, att Gud har en plan för varje människa och varje folk och att vem som helst kan börja finna den, om han vill, oavsett bakgrund eller tidigare åsikter. En tro på att friheten kommer att bestå bara av människor innerst inne likaval som i yttre handlingar rättar sig efter de normer som är både kristenhetens och arbetarrörelsens högsta omsorg, rättsinse, arlighet och osjälviskhet.

Spridningen av kärnvapnen och befolkningsexplosionen är problem som kan överkommas, om frihetens anda sättes på offensiven.

Export av demokrati

Många i Asien, Afrika och Sydamerika, som uppriktigt önskar en ny världsordning, vänder sig ju till kommunismen eller andra diktaturer bara därför att de fria, privilegierade samhällsformerna inte erbjudit dem ett övertygande alternativ.

Det är en sak att exportera demokratiska institutioner till u-länderna och att undervisa andra nationer om vart folkstyre. Det är en helt annan sak att exportera och framja den anda, livsinställning och ansvarskänsla, ur vilken de demokratiska institutionerna sprungit fram och vilken är den enda som kan stärka och bevara dem.

Det är för den uppgiften som Moralisk uppbyggning utbildar och utrustar ungdomen. Denna generation kommer att ställas inför uppgifter, vid vars sida efterkrigstidens kommer att se små ut. Ty även om många ännu sätter sitt hopp till kommunismen, håller den kommunistiska världen själv på att vakna upp till en insikt om att systemet trots allt inte har skapat den nya människotyp, som Marx och Lenin dromde om och som är grundvillkoret för att det kommunistiska samhället skall kunna bestå.

Till vem skall den unga generationen i Kina vända sig efter Mao, när

kursen oundvikligen måste laggas om? Mahatma Gandhis sonson, Rajmohan Gandhi, arbetar målmedvetet på att Indiens, Japans och Australiens kommande generation skall kunna erbjuda det unga revolutionära ledarskapet i Kina en frihetens världsordning, som är tillräckligt dynamisk för att kunna vinna både det nya Ryssland och det nya Kina.

Målsättning för 70-talet

Unga nordiska socialdemokrater har efterlyst en målsättning för 1970-talet. Här är ett förslag. Norden skall under de kommande tio åren sätta in alla sina ekonomiska, politiska och mänskliga resurser på att upprätta en sådan frihetens världsordning för hela mänskligheten.

Vi skulle kunna börja med att stödja Rajmohan Gandhi i Indien. Det finns 700 000 byar i Indien. Gandhi vill nå varenda en av dem med sitt program.

Det behövs lantbrukare, hantverkare, sekreterare, sjuksköterskor och tekniker av alla slag med hjärtat på rätta stället och händer, som håller att hugga i med — och som dessutom har den moral och ryggrad, som Danmarks utrikesminister Hækkerup efterlyser.

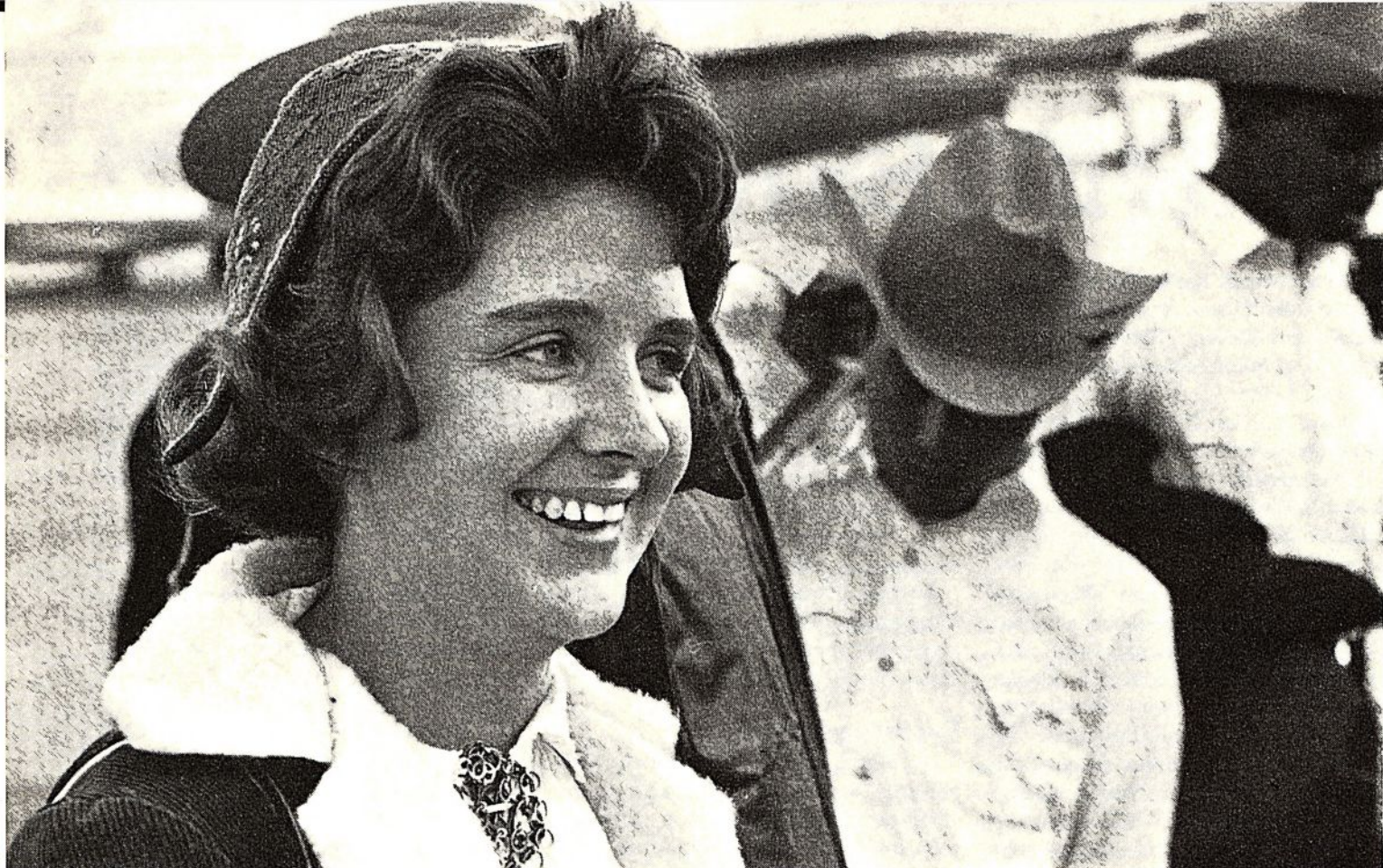
Varför inte sända 1 000 unga nordbor till Indien varje år under de närmaste tio åren?

All undervisning skulle så småningom kunna inriktas mot ett sådant mål. Likaså var industri, var sjöfart och vart jordbruk.

USA har som sitt mål att nå månen före 1970. Ryssland försöker sakert att slå dem. Men någon måste gå i spetsen för den modernisering av människor och folk som är oundgänglig, om vi skall lära oss att leva tillsammans på jorden.

Varför skulle inte de nordiska folken göra den uppgiften till sin?

NORDISK UNGDOM

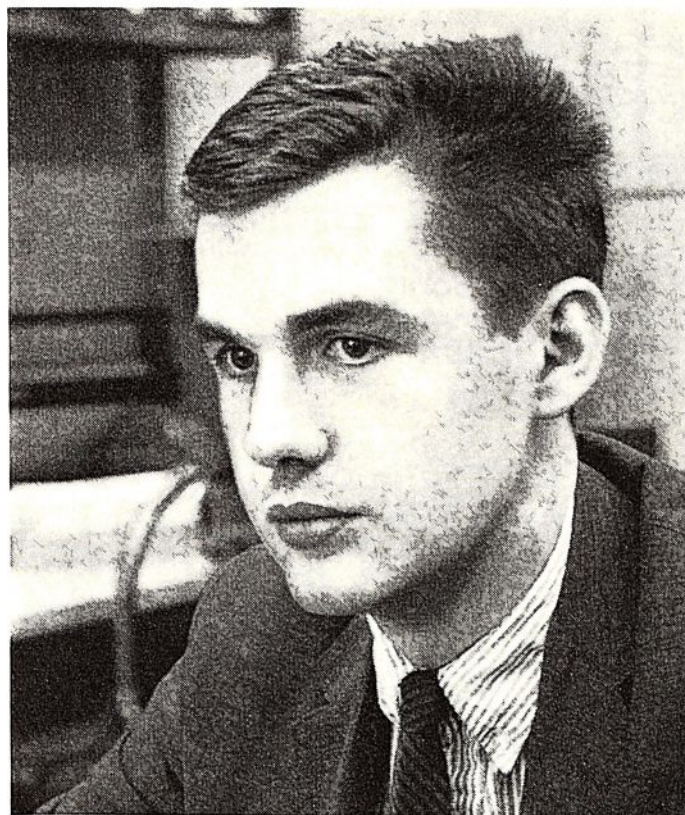
INGER MERETE MAGNUS från Oslo (överst t v), syster till Hans Christian (överst t h) på turne med »Sing Out '66» genom USA s sydstater

VAGN KRAMER (t v), elitgymnast från Ollerup i Danmark, tränar unga indianer vid uppförandet av Mackinac College i Michigan. Som alla andra i Moralisk upprustnings arbete gör han sin insats utan lön, vilket, som här, kan innebära hårt arbete i sträng vinter

MATTI NARHI, finsk gymnastiklärare och akademisk mästare i backhoppning, tillsammans med **CONRAD HUNTE**, stjärnspelare i Västindiens världsmästarlag i cricket, leder idrotten tre timmar dagligen vid de stora ungdomskonferenserna i USA – senast för 7000 ungdomar i somras Deltagare från Asien, Afrika, Sydamerika mådde också bra av den nordiska gymnastiken (t h)

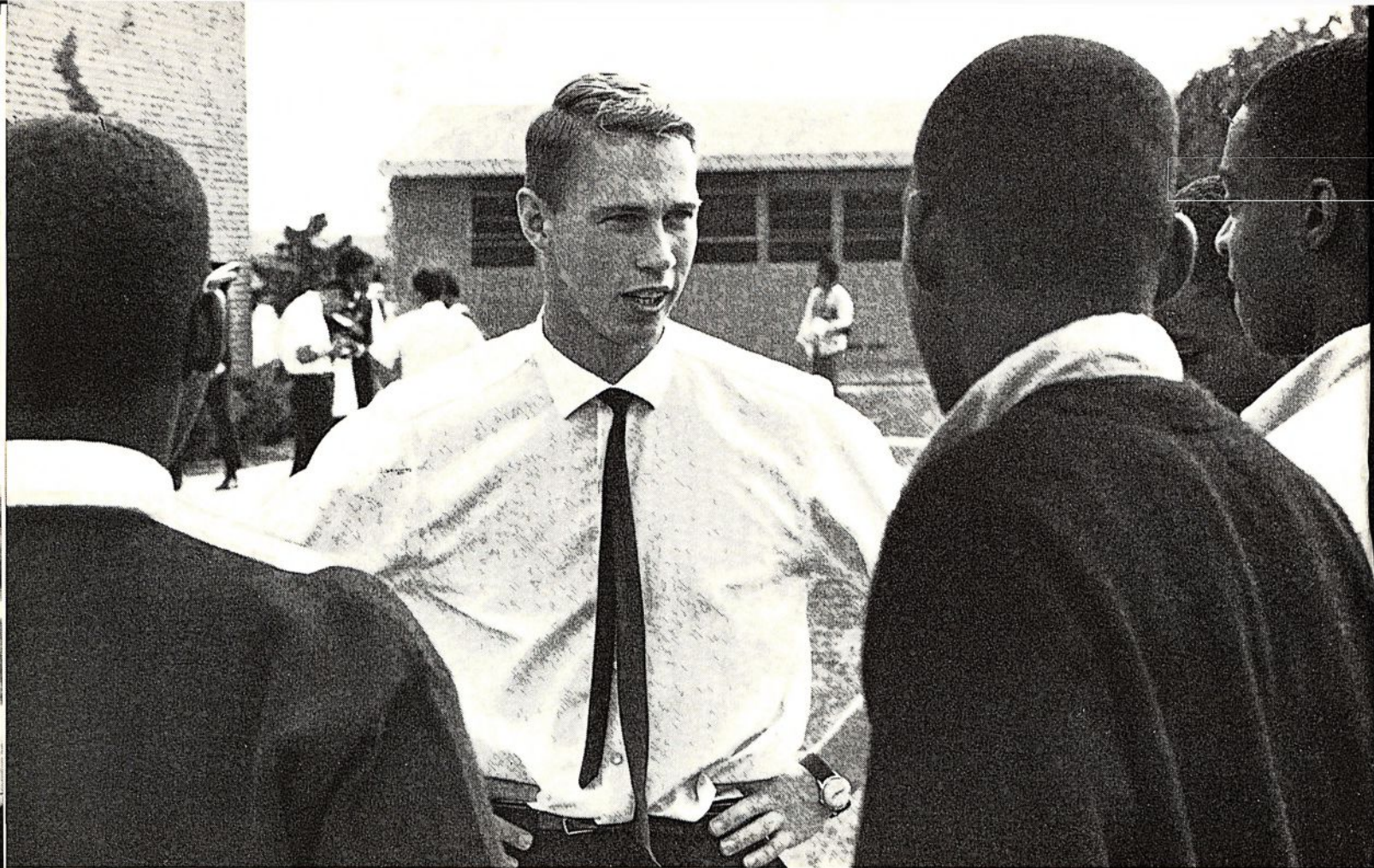
HANS CHRISTIAN MAGNUS, Norge, har sedan två år arbetat med Moralisk upprustning i USA. Därifrån berättar han: »Nyligen träffade jag i Washington en av de ledande ryska diplomaterna i USA. Jag berättade för honom att jag tillsammans med tusentals andra ungdomar i den fria världen har satsat all min energi, tid och framtid på en moralisk upprustning i hela världen. Han svarade omedelbart att jag var emot honom och allt det hans land står för. »Jag är 100% för Er och Ert land,» sade jag, »men jag är också övertygad om att Er ide inte är tillräckligt effektiv för min generation i den värld vi lever i.» Jag berättade om alla de ungdomar som idag kampar för Moralisk upprustning runtom i världen utan lön, att vi hade accepterat att vara fullt ansvariga för våra länders framtid och att vi av oss själva krävde samma livskvalitet, disciplin och förpliktelse som vi kampar för i våra länder samt att en revolution i människors mål, motiv och sätt att leva är den enda vägen till en ny samhällsordning. »Moralisk upprustning innebär en utmaning både till väst och öst att acceptera den kampen», sade jag. Han var mycket intresserad. Till sist sade han, att vi borde förklara för ledarna i Moskva vad Moralisk upprustning egentligen är, då de inte var riktigt informerade.»

I AKTION

BJÖRN RYMAN, Linköping, författare till skådespelet »Vinden vander», är nu i Västindien. Han leder bl a i Brittiska Guayana hundratals ungdomar i Moralisk uppdrustnings insats att förbereda landet för oavhängighet. Björn Ryman berättar om bakgrunden till sitt arbete

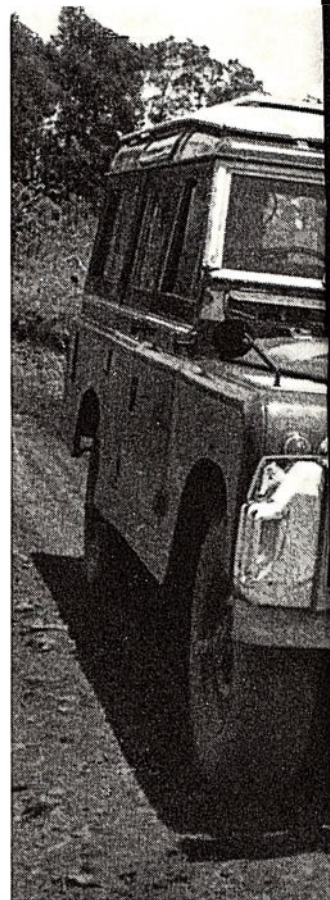
från Finnmark

Moralisk uppdrustnings revolution är mitt liv. En dos av denna krutladdning träffade mig under min gymnasietid. Den har fört mig ut på tusenmilafärder – än till det av rasupploppen härjade Watts-distriktet i Los Angeles, än till ryska gränsen i Nordnorge, än till industriområdet i Ruhr

Varför har jag och mina vänner blivit inbjudna till dessa platser? Darför att ortsborna i Moralisk uppdrustning upptäckt en ny utväg, en snabb och effektiv lösning till de problem, som det tagit år – och pengar – för sociologer och psykologer att utreda. Om denna lösning skrev jag i ett skådespel, som ett 40-tal nordiska ungdomar turnerade med i nästan två år. Det var baserat på mina erfarenheter från skol- och familjeliv mot bakgrunden av att min far var arbetslös

Var tanke var, dels att ge omvärlden en ny, frisk bild av nordisk ungdom i kamp för rätt och frihet, dels att vi från det privilegierade Norden måste bli pionjärer för en ny väg för mänskligheten, en ny livsstil. Vi gör det, darför att framtidens samhälle kräver det moraliska modets gåpå-anda i stället för den moraliska feghetens eftergivenhet. En av våra länders 'osjalviska' målsättningar tycks vara att ge 1 % till u-länderna. Vi blev utmanade att ge 100 % – pengar, energi, utbildning, förpliktelse – för att bygga en ny värld

Varför skulle inte östersjöländerna med hänsyn till kulturen i framtiden spela en lika avgörande roll som medelhavslanderna för 2 000 år sedan? Frågan är bara, om vi vill leva för ett mål utanför oss själva. Och jag garanterar att det är det mest tillfredsställande av allt

LIS SANGILL-NIELSEN, sjukskoterska från Danmark, har med samer i Finnmark, Norge, (t v), arbetar nu i Tyskland med att trana ungdomar till demokratiskt ledarskap

TERTTU MYLLYKANGAS från Finland har de senaste tre åren arbetat bland universitets- och arbetarungdom i Japan. Hon har senast deltagit i skapandet av en musical, »Framåt '66», vilken 50 japaner och koreaner uppfört i Japan och andra asiatiska länder (t h).

till Tanzania ...

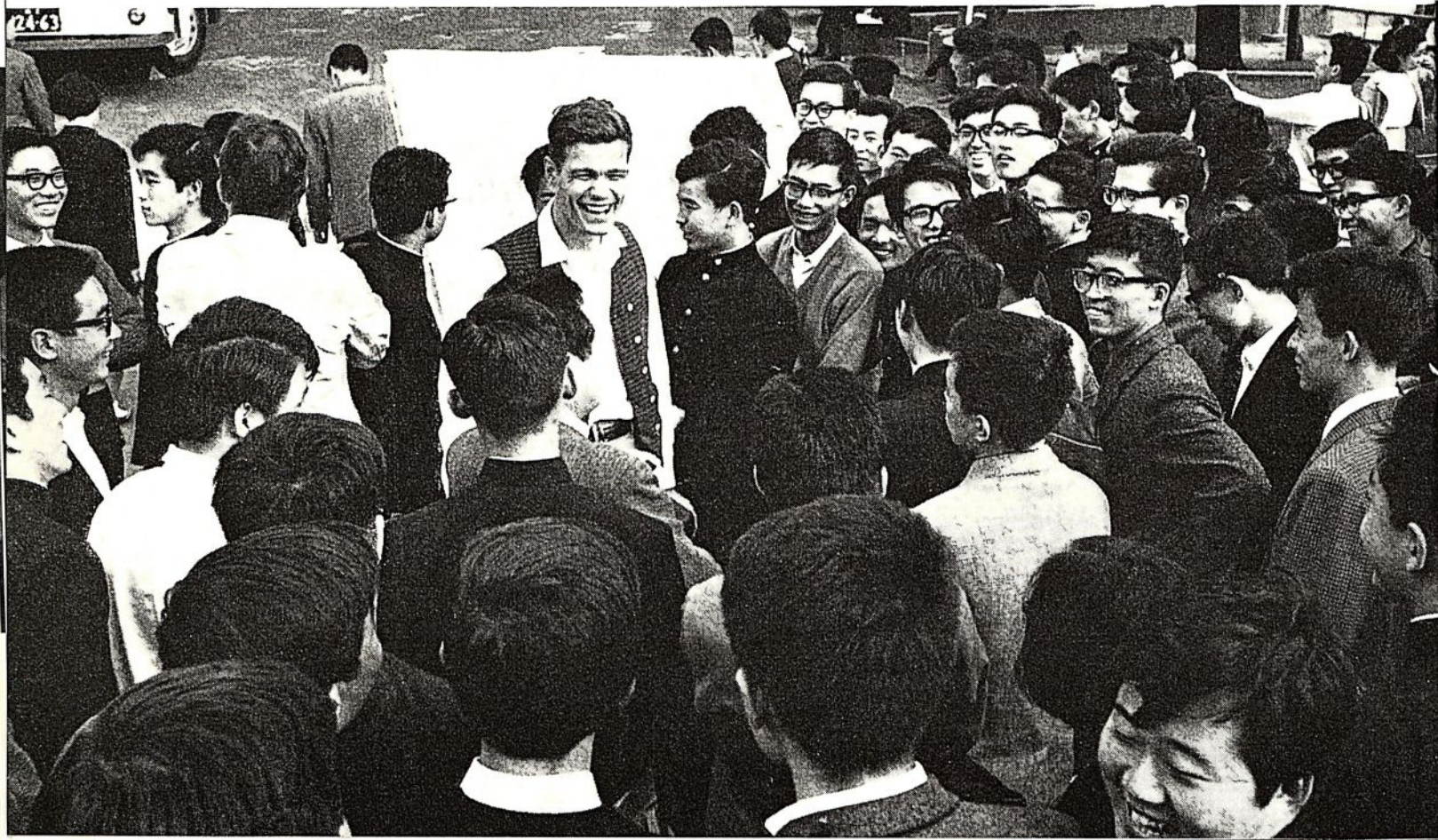
ERIK SJÖRSLEV JENSEN, dansk civilingenjör, arbetar i Kenya, Uganda och Tanzania med ett utbildningsprogram för Moralisk upp-
rustning, på önskan av bl a Tanzanias undervisningsministerium
Afrika behöver omutliga, osjalviska ledare. Darfor gor ordbor nu,
utan lon, en insats for lander i Afrika i samma anda som folk-
hogskolan arbetat i våra lander De lar också ut värdet av hårt
arbete, vilket bl a president Kenyatta understrukt som det väsent-
liga elementet i en sund ekonomi (t v och ovan)

*... för en
rättfärdig*

TORKIL BADEN från Oslo (ovan) talar till gruvarbetare vid en konferens i Ruhr, Västtysklands kol- och stalcentrum.

ALV MAGNUS från Norge (ovan) sprintar med mikrofonen till ett »whistle-stop»-nummer av »Sing Out '66». Varje gång tåget med ensemblen håller vid en station använder ungdomarna tillfället att låta Amerika höra, vad de har på hjartat. Och ungdomar flockas omkring dem som (ovan t. v.) kring svensken **NILS ERIK SÄRNBRINK**.

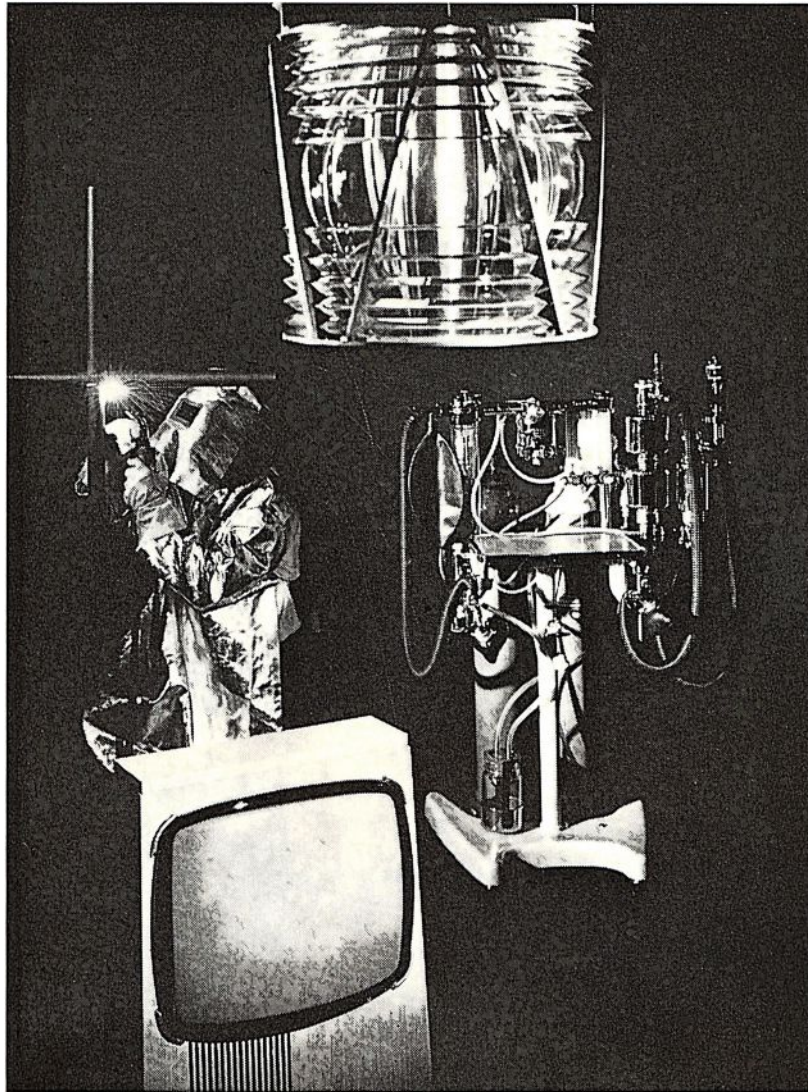
HEIKKI LAMPELA från Finland (t. v.) i debatt med revolutionära studenter vid Japans Waseda universitet. Trettio av dessa hade kort dessförinnan mött Mao Tse-tung i Kina och ville nu veta om västern kunde erbjuda ett lika stort mål och en lika sträng disciplin. »Den frivillighetens disciplin och det mål, som ni har, gör att vi är med er,» var deras kommentar.

*... och
fri värld.*

KIRSTI BØRRESEN, Norge, i samtal med två amerikanska ungdomar från Harlem i New York och Watts i Los Angeles utmanar med »Sing Out» Amerika att själv praktisera de frihetsbegrepp, det vill att andra skall efterleva.

AGA *där teknisk fantasi
blir praktisk verklighet*

Erhard inbjuder Sing Out

På uppmaning av arbetarledare från Ruhr och studenter från Berlin och Munchen inbjuder forbundskansler Erhard med sin regerings "aktiva stöd" den amerikanska ungdomens musical "Sing Out '66" till Tyskland. Musicalen skall direkt från turnéer i USA, Japan och Korea besöka alla delar av förbundsrepubliken fr o m slutet av april.

Kraftigt stöd av arbetarledare

Arbetarledare i några av Tysklands största industriföretag har bitt Erhard inbjuda »Sing Out». Till dem hör ordföranden för verkstadsklubbarnas centralstyrelse i Hoesch-konzernen, Albert Pfeiffer, och dennes kollega i Mannesmann-bolaget, Herman Joeckel. Några skrivelser återges nedan.

Vi kommer att kraftigt understödja en inbjudan av »Sing Out '66». Temat för denna Moralisk upprustnings musical — Frihet får man inte gratis — borde vi alla just nu hålla aktuellt.

Hugo Frankeser, Verkstadsklubbens ordf, Friedr. Krupps Huttenwerke, Rheinhausen

Hermann Frisch, ordf för verkstadsklubbarnas centralstyrelse, Friedr. Krupp-Werke, Essen

Ferdinand Nieswandt, Verkstadsklubbens ordf, Bochumer-gruvan, Friedr. Krupp Huttenwerke, Bochum

Som ansvariga medlemmar av arbetarkåren i Rhen- och Ruhr-området skulle vi valkomna en inbjudan från Eder, Herr Förbundskansler, till denna grupp. Vi understödjer detta initiativ, emedan det på ett avgörande sätt kan bidra till att stärka enigheten mellan våra båda folk.

Hans Jaeger, 1 ordf för verkstadsklubbarnas samarbetsråd i Rhein-stahl-verket.

Peter Kemmerling, Verkstadsklubbens ordf, Gusstahlverket, Dusseldorf-Oberkassel

I ett brev till J. Blanton Belk jr, som leder Moralisk upprustnings arbete i Amerika, välkomnar professor Erhard den planerade turnén och försäkrar att förbundsregeringen kommer att ge sitt »aktiva stöd».

»Sing Out '66», som hittills setts av över 400 000, kommer i Tyskland att presenteras delvis på tyska. Dessutom kommer översättning att ske medelst ett projektionssystem, som redan i Japan och Korea väckt stor uppmärksamhet.

Den inbjudan överlämnades till »Sing

Out '66», gjorde en av ledarna för turnén, den olympiske guldmedaljören John Sayre från Seattle, en sammanfattning av vad man vill åstadkomma med det program, varav »Sing Out» är en del. »Vi har upplevt en vändning i den amerikanska ungdomen. »Sing Out '66» forkroppsligar en ny sorts amerikan, som vet vad han vill. Vi är intresserade av en radikal ändring av vår generations mål och livsstil, av det slag som får hela världen att lystra och saga: Om det är vad frihet innebär, då vill vi också ha den.»

Studenter vill ha ett stort mål

i Berlin

Bland de brev och telegram som sants till förbundskansler Erhard är följande från studenter i Berlin och Munchen.

I kolindustrin kanner vi vardet av Moralisk upprustning. Just nu skulle vi vilja hälsa de unga amerikanernas insats med deras »Sing Out '66» särskilt välkommen.

Theo Schultz, Verkstadsklubbens ordförande, B A Hannover (Krupp), Bochum

H. Diemer, Verkstadsklubbens ordf, Erin-gruvan, Gelsenkirchen gruvbolag (GBAG), Castrop-Rauxel

Alfons Josefowitz, Verkstadsklubbens ordf, Zollverein-gruvan (GBAG)

Erich Miekus, Verkstadsklubbens ordf, Graf Moltke 1/4 (GBAG), Gladbeck

Fritz Maletzky, Verkstadsklubbens ordf, Consolidation 1/6 (Mannesmann), Gelsenkirchen

Många av oss som oroar oss för demokratiens fortbestånd, försöker sedan en längre tid tillbaka att ge offentlighet åt positiva ideer. Ett utmärkt sätt att göra detta på erbjuder den amerikanska patriotiska revyn »Sing Out '66», som efter sin resultatrika turné i Amerika, Japan och Korea nu skulle kunna skapa en helt ny atmosfär i Berlin och särskilt i Berlins fria universitet.

Vi ber Eder föranstalta att dessa amerikaner kommer till Tyskland på förbundsregeringens inbjudan.

Ni kan rakna med att vi skall göra vår insats, Herr Förbundskansler.

och Munchen

»Sing Out '66» erbjuder en stor målsättning för alla — en konkret uppgift för var och en. Vi ber om att »Sing Out» måtte inbjudas till förbundsrepubliken. Önskar att den uppföres i Munchen snarast.

hänt och sagt världen runt

Frankrike

Afrikaanalys

Den internationellt kände jordbruks-experten Rene Dumont, professor vid Lantbrukshogskolan i Paris, har åt FN:s ekonomiska kommission för Afrika utarbetat en omfattande analys av utsikterna för afrikanskt jordbruk. Där understryker han gång på gång att allt som göres för att hjälpa länderna i Afrika måste byggas på den lokala befolkningens insats. Även om moderna metoder och teknik är viktiga, står och faller allt med de mänskliga kvaliteterna, säger Dumont.

Indien

Vardigt experiment

Indiens »ambulerande folkhögskola» (se NVIB nr 2) har nu besökt delstaten Mysore. Ordföranden för statens lagstiftande församling, Mr Baliga, sade vid en mottagning för folkhögskolans 200 elever: »Denna folkhögskola är ett vardigt experiment för mänsklighetens fornyelse. Eleverna får en allsidig utbildning. De får inspiration till att tjäna landet och en smittande lidelse att göra Indien till ett exempel för världen.»

Eleverna presenterade en musical, som de själva skapat, »Sing it, Asia», för 5 000 människor i den nyanlagda industristaden Dandeli i Mysores djungelområde. Musicalen är skriven på två språk, hindi och marati. 150 medlemmar av den lagstiftande församlingen såg den.

Sverige

U-landsinitiativ

En grupp svenska och engelska lantbrukare, bland dem svensken Ove Jensen (se artikel sid 12), har just företagit en studieresa till olika länder i Afrika för att undersöka hur europeiskt jordbruk kan bidra till att främja livsmedelproduktionen i u-länderna.

»Vi måste bygga en bro över den ständigt växande klyftan mellan industriländernas och utvecklingsländernas ekonomi,» förklarade delegationens engelske talesman före avresan. » Dessutom vill vi vara med om att utbreda den anda, som president Kenyatta har sammanfattat i ordet 'Harambee', vilket betyder 'Lat oss sätta igång och dra åt samma håll' »

USA

Det anses

att tekniken har utvecklats snabbare under de senaste 50 åren än under de 5000 föregående. Och med varje år går det allt snabbare. Forutseende man planerar redan i detalj, hur framtidens samhälle kommer att se ut. I Amerika har General Electric ett institut, som sysselsätter 200 naturvetenskapsmän, sociologer, ekonomer och ingenjörer, som utforskar framtiden. Det har en årsbudget på över 35 miljoner kronor, meddelar *Time Magazine*. — Men det är fortfarande vi själva, som måste välja vilket slags framtid vi vill ha.

Brittiska Guayana

Talangtavling

400 ungdomar från huvudstaden Georgetown deltog nyligen i en talangtavling om den bästa sangen eller sketchen, som gav uttryck åt vilket slags samhälle de vill ha i Guayana, som om några veckor blir självständigt. Utan omsvep och med humor gick de lös på många av de stora problemen i landet, såväl kriminalitet, alkoholmissbruk och sexuell lösaktighet som de svåra sociala missförhållandena på sockerplantagerna. Tavlingens bästa bidrag skall ingå i en musikalisk revy, som elever från 25 skolor i Georgetown håller på att producera.

England

Två nya städer

Två nya städer för 62 000 respektive

22 000 invånare har uppförts inom loppet av fem år i Northumberland. Arbetet genomfördes trots en allvarlig tillbakagång i kolindustrin, meddelade nyligen ordföranden för Northumberlands landsting, som genomfört projektet. Ordföranden, sir Nicholas Garrow, hävdade att det var det goda samarbetet mellan honom och oppositionens ledare som möjliggjort resultatet, samtidigt som han understök vad han lart om samarbete genom Moralisk upprustning.

Sir Nicholas talade på en konferens för kommunala ambetsmän, arrangerad av fem borgmästare i Paris förstäder.

Västtyskland

Gallup om friheten

Vid en gallupundersökning, som företogs av *Allenbacher Institut für Demoskopie*, framkom det att nära två femtedelar av landets befolkning över 16 år, 38%, anser att »friheten i världen endast kan räddas genom en personlig förändring i människor. Om vi fortsätter i västern att leva egoistiskt och tanklost, kommer vi oundvikligen att förlora vår frihet.» 45% trodde däremot inte att den enskilde kan göra något för att bevara friheten i världen.

Var femte tysk visade sig ha hört talas om Moralisk upprustning. På frågan »Skulle Ni vara beredd att göra en personlig insats för Moralisk upprustning?» svarade 20% av alla tillfrågade ja. Det motsvarar enligt institutet 900 000 vuxna i förbundsrepubliken.

USA

Bättre än Broadway

»Misstag är inte. Detta är en finslipad, valspeland, professionell produktion, som kan konkurrera med många Broadway hits och lamna åtskilliga av dem bakom sig,» skrev den amerikanska västkusttidningen *Peninsula Herald* om musicalen »Sing Out '66».

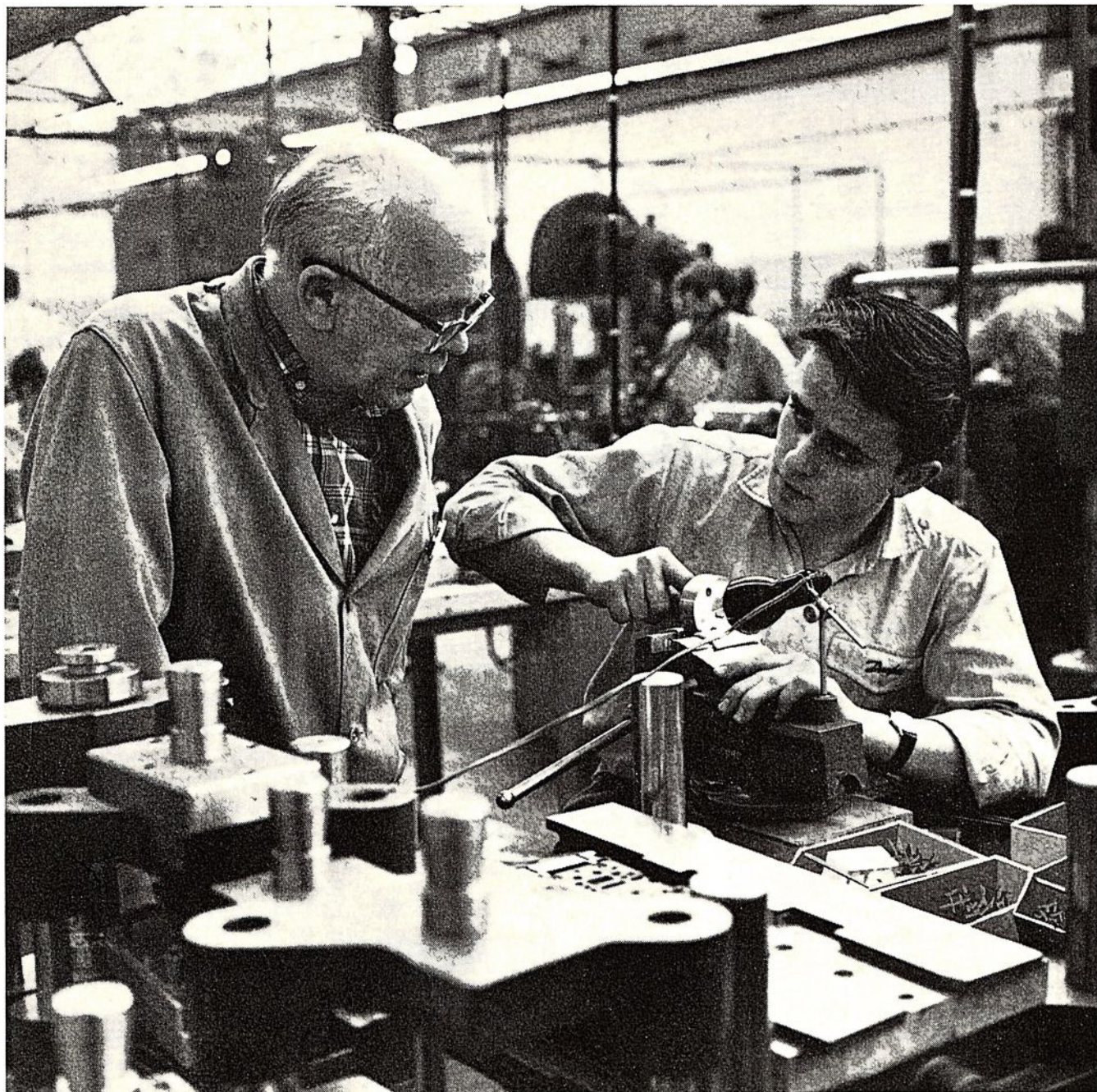
TREBOR QUALITY SWEETS

Glitter Fruits

EXTRA STRONG

Sherbet Lemon

1477

Manden bag produktet

Moderne automatbænke, specialfremstillede transferlines sammen med vor øvrige automatiske maskinpark og supermoderne overfladebehandlingsanlæg opbygget i et rationelt maskin layout er naturligvis en integrerende del af vort produktionsmaskineri — men det er ikke nok

Der skal eksperter til at passe maskinerne, folk, der teknisk behersker hver en knap, der skal trykkes på og som kender materialernes individuelle »personlighed«, og folk, som ikke bare trykker på knapper, men også har

fantasi til at sætte sig ind i hvor og hvordan de »dippedutter«, der produceres, skal anvendes Disse folk kan ikke købes — som maskiner — de må oplæres og skoles på virksomheden for at sikre produktion og kvalitet

Mange af vore specialister er startet på fabrikkens egen lærlingeafdeling hvor vi kontinuerligt gennemfører en uddannelse af ikke mindre end 100 unge lærlinge om året

Blot 30 år gammel kan vi allerede nu glæde os over, at vi har repræsentan-

ter for 3 generation — med gammel dansk håndværkertradition bag sig — beskæftiget på Danfoss Det er stadig manden bag maskinen, der bestemmer produktet

Danfoss

FABRIK FOR
AUTOMATISKE KONTROLAPPARATER
NORDBORG